

زکيه

زکا، زکاء و زکوٰة، یعنی رشد کرد. الزکویّ زکّیة: هرچه پاکیزه و در حال رشد باشد. زکی الزرع: نما، يقال: «أرض زکیة»، یعنی زمینی پاک و ثمردهنده. زکیة: ما کان نامیاً طیب، زکیة: ما کان صالحاً؛ الزائد الخیر والفضل، الطاهر من الذنب.

زکا، زکاء و زکوٰة، یعنی رشد کرد. الزکویّ زکّیة: هرچه پاکیزه و در حال رشد باشد. زکی الزرع: نما، يقال: «أرض زکیة»، یعنی زمینی پاک و ثمردهنده. زکیة: ما کان نامیاً طیب، زکیة: ما کان صالحاً؛ الزائد الخیر والفضل، الطاهر من الذنب. زکیه در لغت پاکیزه بودن و رشد و نمو را معنی می‌دهد. پاکیزه بودن از هرگونه رجس، گناه و یا صفات رذیله، که به تفصیل، در شرح نام «طاهره» آمد. درباره معنای دوم نیز، در نام مبارک «مبارکه» سخن گفته شد. مباحث امیرالمؤمنین بر همسری با فاطمه‌ی زهرا علیهاالسلام «... أنا زوج البتول، سیدة نساء العالمین، فاطمة التقیة «الزکیة» البرة المهدیة، حبیبة حبیب‌الله و خیر بناته و سلالتہ و ریحانة رسول‌الله...» من شوهر بتول، سرور زنان عالم هستم. فاطمه‌ای که اهل تقوا، پاکدامنی و نیکوکاریست، او که از طرف خداوند هدایت شده است، دوست، دوست خداست، بهترین دختر و فرزند پیامبر خداست، ریحانه‌ی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله است...» (1) «... السلام عليك أيتها الفاضلة «الزکیة»...» درود بر تو ای زن با فضیلت! و ای زنی که از هر آلودگی خود را پاک نموده‌ای.» (2)

1- بحارالانوار، ج 35، ص 45، ر 1 از معانی الاخبار همچین، ج 33، ص 283، ر 547 از بشارة المصطفی. 2- بحارالانوار، ج 100 ص 199، ر 20 از الاقبال، ص 100.